

ROZBIEŻANY (1) *part praet pass pf*

N sg m rozbieżany.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. rozbiedz się.

Tak rozpędzony, że nie można go zatrzymać, zahamować (o koniu):

Wyrażenie: »koń rozbieżany«: á koń pod Krolem rozbieżány/ ná onofz mieyfce przybiegał/ á vtrzymać fię nie dał. SkarŻyw 508.

Cf **ROZBIEŻEĆ SIĘ**

KW, (LWil)